

Elcsendesült fekete országban fekete ló

– avagy a Központi Nyomozó Főügyészség
hazug Pegasus-meséje

*„Fekete országot álmodtam én, / ahol minden fekete volt, / minden fekete,
de nem csak kívül: / csontig, velőig fekete”* (Babits Mihály)

Ha valaki elfelejtette volna, 2021 júliusában egy sor tekintélyes világ-lap, továbbá a jelentős tényfeltáró újságírói hálózat meg még az Amnesty International hozta nyilvánosságra, hogy a Pegasus kiberfegyverrel néhány állami titkosszolgálat több mint tízezer személy, köztük háromszáz magyar polgár adataihoz jutott hozzá.

228

Pintér Sándor még a Pegasus-ügy kipattanása előtt öt évvel, belügyminiszterként így beszélt: „Magyarországon *egyetlen ember sincs*, akit törvényes körülmények között ne lehetne megfigyelni, lehallgatni”. E mondat újabb párja Pintér válasza a Pegasus-ügyről kérdező újságírónak, amely szerint azt képzelem, hogy államtitkot sértene, ha válaszolna, az újságíró pedig „mint felbújtót, felelősségre kellene vonni, mert engem egy államtitok megsértésére próbál rávenni.” Ez a kérdező jogát gyakorló újságíró büntetőeljárással fenyegető és félelemkeltő diktatúra hangja, a sajtószabadság nyílt tagadása volt.

Azt, hogy a Pegasus-ügyben kivétel nélkül minden, azaz az összes pegasusos lehallgatásának Völnerre bízott engedélyezése a hatályos a nemzetközi jog szerint és irányadó

magyar szabályok szerint is jogsértő volt, hogy az állam képviselői által elkövetett miféle bűncselekmények gyanúját veti fel, és hogy az alapjogi korlátozásoknak független felülvizsgálata egyáltalán nem történt meg, hogy mi a baj a Péterfalvi-handabandával, korábban részletesen elemeztük.¹

Pintér mindazonáltal óvatos duhaj, nagy túlélő, hosszú élete során sokat megélt, okosodott, politikai tapasztalatokat szerzett jogállami időkben is. Annyit biztosan megtanult, hogy nem eszik olyan forrón a kását, bokacsattogatva átveszi ugyan az elvetemült utasításokat, de óvatos is, kerülgeti az aknákat, mindig gondol önmaga, családjá jövőjére is. Nem oly régen megbuktatta például a végrehajtói kar sokszorosan bűnismétlő elnökét, dr. habil. Schadl György PhD-t.

2021 novemberében viszont, erről nyilvánosságra került hangfelvétel készült, Kövér László örökös magyar házelnök az Alkotmányvédelmi Hivatalban a szolgálatok vezetői és

¹ Lásd például: <http://www.ekint.org/maganszfera-adatvedelem/2022-02-21/a-pegasus-ugy-avagy-hogyan-vedik-magyarorszagon-a-hatalmi-paranoiata-hatalomnelkuliek-jogaitol-elemzes>

az illetékes miniszter előtt így szónokolt: „A magyar politikai osztály egyik része önrendelkező államban és öntudatos nemzetben gondolkodik, ilyenben hisz, és ilyenért dolgozik... a politika másik része pedig az önfeladó állam és önmarcangoló nemzet politikai hagyományának jegyében cselekszik.” Azaz érthettek a szóból a titkos egybegyűltek,

az öntudatos nemzetben gondolkodó titkosszolgálatoknak az ugyancsak öntudatos nemzetben gondolkodó Orbán-rendszert kell védeniük az önmarcangoló belső ellenségtől.

Nemrégiben lett ennek fogantaja: 2022 áprilisától szép új kormányunkban már nem a belügyért, hanem az ugyancsak öntudatos nemzetben gondolkodó és propagandáért és a választási győzelemért felelős miniszter – suba a subához, guba a gubához – felügyeli a polgári titkosszolgálatokat.

A Központi Nyomozó Főügyészség pedig 2022. június 15-én rövid és a lényegre tekintve semmiről nem szóló, hallgatag közleményt² adott ki arról, hogy a Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség a jogosulatlan titkos információgyűjtés vagy leplezett eszköz jogosulatlan alkalmazásának büntette miatt elrendelt nyomozást megszüntető határozatát felülvizsgálta, és természetesen azt állapította meg, hogy a Pegasus-

ügyben jogosulatlan titkos információgyűjtés vagy leplezett eszköz jogosulatlan alkalmazása nem történt. A közlemény egyik *kvázi érdemi* megállapítása, hogy az ügyészség nem tartotta vizsgálandónak azt, hogy

a titkos megfigyeléseket végzők jogsértően használják-e a Pegasus szoftvert: „...a regionális nyomozó ügyészség nyomozása során

nem azt vizsgálta, hogy milyen szoftvert alkalmaztak a hatóságok...”. Ez magában rossz vicc, hiszen enélkül nem lehetne dönteni. A Központi Nyomozó Főügyészség közleményének még egy árulkodó megállapítása érdemes a figyelmünkre, amelyben azt állítják (!), hogy a megfigyeltnek a titkos megfigyelés nem okozott hátrányt.

Ha ez fölösleges erőlködés is, a Központi Nyomozó Főügyészség szíves figyelmébe szeretném ajánlani az Európai Emberi Jogi Egyezmény 8. cikkének szövegét: „Mindenkinek joga van arra, hogy magán- és családi életét, lakását és levelezését tiszteletben tartsák. E jog gyakorlásába hatóság csak a törvényben meghatározott, olyan esetekben avatkozhat be, amikor az egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a közbiztonság vagy az ország gazdasági jóléte érdekében, zavargás vagy bűncselekmény megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, avagy mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges.”

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának sokszor kifejtett és megerő-

² <http://ugyeszseg.hu/nem-tortent-jogosulatlan-megfigyeles-az-un-pegasus-ugyben-a-kozponti-nyomozo-fougyeszseg-sajtokozlomenye/>

sített álláspontja szerint minden titkos állami megfigyelés joghátrányt okoz! Már a korai, ugyancsak telefonlehallgatási ügyekben, így a Klassz-³ és a Malone-esetekben⁴ is, a bíróság azt állapította meg, hogy a jogállamban a súlyos magánéleti sérelmet okozó titkos megfigyelés csak szigorú alkotmányos feltételekkel fogadható el. A bíróság arra jutott, hogy a panaszosok mindegyike esetében megállapítható, hogy a megfigyelés komoly állami beavatkozás magánéletükbe. Az sem volt ettől kezdve vitás, hogy a telefonlehallgatás a magánélet súlyos háborítása, ezért alaposan vizsgálni kellett azt, hogy a 8. § bekezdése alapján a beavatkozás jogos-e. A bíróság szerint minden korlátozó rendelkezést, mivel alapjogot korlátoz, indokolt szűkítően értelmezni. *A bíróság úgy látja, hogy az állampolgárok tömeges titkos és tömeges megfigyelése alapvetően a rendőrzállamokra jellemző,*⁵ és az egyezmény szerint ez csak akkor indokolt, ha a demokratikus intézmények védelméhez *feltétlenül* indokolt, de akkor is csak a szükséges mértékig arányosan élhetnek ezzel az eszközzel a független ellenőrök által felügyelt hatóságok. A demokratikus társadalmakat olykor a kémkedés és a terrorizmus fenyegeti, ezért a „felforgató elemeket” alkotmányos

korlátok között jogosan figyeli az állam. Ám e tevékenység bírói és egyéb független ellenőrzése nem csak kívánatos, de szükséges is, aminek hiánya alapja lehet az állam elmarasztalásának.

Hatályos nemzetbiztonsági törvényünk még ma is előírja – a papír oly türelmes –, hogy a nemzetbiztonsági szolgálatok „*a többpárti rendszeren alapuló képviselői demokráciának*” védelmét látják el.

Ha tehát beleolvastak volna a strasbourgi bírák *bármelyik* tárgyban hozott döntésébe, akkor a Központi Nyomozó Főügyészség nem állítaná ki magáról azt a bizonyítványt, hogy halvány segédfogalma sincs a titkos megfigyeléssel kapcsolatos személyiségi jogsérelem természetéről. Mai viszonyainkra jellemző, hogy az ügyészség vitát lezáró döntésének sajtóvisszhangja – nem beszélve a különösen riasztó, szinte teljes politikai csendről – eddig igen csak bágyadt volt. Nincs itt semmi néznivaló, haladjunk, mondja a politikai osztály fősodra, köztük ellenzéki politikusok is! Hagyjuk az ügyvédi és hálószoftvertitkokat kukkoló államot, nem érdekel az itt senkit sem. Beszelnének inkább arról, ki a nép igaz barátja, ki az, aki jószívűbb az Orbánnál is? Hát az, aki olcsóbban adná a gyümölcsöt, húst, sőt még Orbánnál is olcsóbban a gázt, benzint, gázolajat, eltörölné az adókat, leckéztetné a nép zsróján hízó bankárokat.

Éljen a balatoni nyár! – teszük hozzá. Hogy a fekete áprilisban ott aránylag jó eredményt elérő ellenzék a magyarországi városok között kifejezetten nyugatosnak, polgárosodottnak számító Keszthelyen az időközön még polgármesterjelöltet

³ Judgement of 6 September 1978, Series A No. 28

⁴ Judgement of 2 August 1984. Series A No. 82

⁵ Ha a titkos információgyűjtés kiterjedté válik, az a társadalom életét mérgezetté teszi, árasztja: „a szorongásnak, a bűntudatnak, a meglesettségek érzetének és a leleplezettség tudatának lelki mérget”. Stefan Zweig: Joseph Fouché. Bildnis eines politischen Menschen. Verlag der Nation, 1982, 121. o. (Idézi: Dalos György: „Testvérszervek”, Beszélő, 2003. július–augusztus, 82. o.)

sem képes állítani, az nem a gyász-
munka, hanem az alkalmatlanság
fokmérője. Erre, a legújabb magyar-
országi változásokra célozva, a Ba-
laton-part nagy költőjének szavaira
utalva mondhatjuk, hogy: *Jertek, s
hogyan sorsotok előre nézzétek, / Vigyá-
zó szemetek Keszthelyre vessétek!*

Ha az ellenzék az áprilisi tanul-
ságot ily módon levonva, a továb-
biakban már nem óhajt beszélni
szabadságról és elnyomásról, akkor
innenről számára szédítő a perspek-
tíva. Akár még Orbán szabadságkor-
látozó politikájában a trottyos nad-
rág szerepére is pályázhat.

Szerzőink könyvei

